

Izboja razen nedelj in praznikov vsaki dan ob 10. uri dopoldne.

Uradništvo je v Ljubljani, Francišanska ulica št. 6/L, Učiteljska tiskarna.

Dopise frankirati in podplatiti, sicer se jih ne priobči. Rokopise se ne vrača.

Oglaš: Prostor 1 mm x 65 mm po K 150. Uradni razglaš, poslano ter nočice isti prostor K 2.—. Pri večjem naročilu popust.

NAPREJ

Glasilo jugoslov. socijalno-demokratske stranke.

Telefonska št. 312.

Naročnina: Po pošti ali z dostavljanjem na dom za celo leto K 240; za pol leta K 120, za četrt leto K 60, za mesec K 20. Za Nemčijo celo leto K 312, za ostalo tujino in Ameriko K 360.

Reklamacije za list so poštne proste.

Upravištvo je v Ljubljani, Francišanska ulica št. 6/L, Učiteljska tiskarna.

Jadransko vprašanje — rešeno.

Kapitulacija naše buržuazije.

(Vesti Ldu.)

S. Margherita, 11. Agenzia Stefani javlja: Jugoslovansko odposlanstvo je priobčilo vest, po kateri je priznalo italijanske predloge kot pravične. Jugoslavija je izjavila, da se strinja s priključitvijo Snežnika Italiji in s teritorialno pripadnostjo neodvisne države Reke z Italijo ter italijansko suvereniteto nad otoki Črez, Lastova in Lošinj, kakor tudi nad Zadrom. Ako se ti predlogi sprejmejo, bo to vsvarilo trdno in trajno podlago prijateljskega sporazuma z Jugoslavijo. Pomirljiv duh odposlancev obeh držav zagotavlja v bodočnosti mir Srednje Evrope in balkanskih držav.

S. Margherita, 10. Včeraj ob šestnajstih se je zbrala jugoslovanska delegacija in se posvetovala vso noč in danes v sredo dopoldne. Italijanski delegati so izročili svoj odgovor danes dopoldne ob devetih. Italija pristaja na rektifikacijo mej. Na severu nam prepušča Italija Idrijo in Logatec s 7000 dušami. Nadalje zahteva Italija teritorialno zvezo z reško državo in suvereniteto nad Zadrom. Ob enajstih dopoldne je posetil naš rimski poslanik Antonijevič grofa Sforzo. Ob dvajsetih je dr. Trumbić posetil grofa Sforzo in nato se je nadajevala seja delegacije. Končno je naša delegacija sprejela italijanske zahteve. Pristala je na to, da dobi Italija kopno zvezo z Reko, ki postane svobodna država. Pristali so tudi na to, da dobi Italija suvereniteto nad Zadrom, Jugoslavija dobi otok Vis in vse otoke razen Čresa, Lošinja in Lastova. Ob sedemnajstih se sestala naša in italijanska delegacija k seji, da se sporazum da na zapisnik. Tako je sporazum v glavnem dosežen.

Zagreb, 11. Včeraj poroča iz S. Margherite: Ministrski predsednik Giolitti je došel danes semkaj, da podpisuje dogovorjeni sporazum med Italijo in Jugoslavijo, ki je bil v glavnih potezih sprejet. Za nadaljnja splošna pogajanja bo od obeh strani določena posebna delegacija, ki bo izdelala podrobne pogoje sporazuma. Kdo bo od jugoslovanske strani imenovan v to delegacijo, še ni določeno.

Potek pogajanj.

LDU Belgrad, 10. Ako tudi se iz Banala čujejo glasovi, ki niso povoljni, kakor se je pričakovalo na prvi mah, vendar le po zadnjih vestih upati, da bo prišlo do nekega sporazuma. V nasprotnem primeru bi nastalo stvarno stanje, ki ne bi spravilo v neugodno stanje ne samo obeh poražalnih strank, temveč bi strela tudi vso Evropo in naše ameriške orilatelje Belorajskega Trubna. Pravi komentari se veš, da bi menda v takem primeru v naših redih roko prišlo do kakršnekolik intervencije.

LDU Belgrad, 10. Pravda piše o poražanju v S. Margheriti: Prav dobro nam je znano, kaj hoče italijansko časopisje s svojim držanjem proti pogajanjem in kakšne namene imajo oni, ki obnavljajo »soludna poročila«. Mi smo pokazali pred Italijo in pred Evropo najboljšo voljo, da mirnim notem rešimo jadransko stvar, ako tudi s poročili, da doprinesemo velike žrtve. Posrečilo se nam je ustvariti v našem narodu razpoloženje za podustvost do meje, do katere se more iti, ne da bi se vrglo pod novo ono, kar je naš svetelke. I. i. glavni življenjski interesi. Kaj na je Italija storila v tej stvari? Nič!

LDU Belgrad, 10. Posebni poročevalci Pravde piše iz S. Margherite: Ponedeljek je bil prvi dan pogajanj, ki so se vršila od 10. do 12. in od 15. in nol do 19. Pri seji so bili samo neoblašani delegati brez ekspertov. Vodila se je nprizna diskusija brez zapisnika. Načelno sta obe stranki razložili ves problem vsaka

s svojega stališča in poudarili notrebo sporazuma. Glavni predmet razgovorov je bila meja na konnem. Zahteve Italije se sprejelo smatrati za pretirane celo namram onim od meseca januarja.

LDU, Zagreb, 11. »Riječ« primaša od svojega posebnega poročevalca v S. Margheriti nastopne informacije o direktnih pogajanjih z Italijo: Sredi je bil minister dr. Trumbić v posetih pri italijanski delegaciji. Ob tej priliki je grofa Sforzo dostavil odgovor na italijanske zahteve. Italijani niso pokazali volje, da bi odnehali od svojih zahtev. Mislijo se je tudi na prekinjenje pogajanj in sam grof Sforzo je izjavil pred novinarji, da je položaj zelo resen. Italijanski tisk, ki stoji očividno pod vplivom, podpira zahteve italijanske delegacije, ki računa z ugodnim mednarodnim položajem in težkimi notranjimi razmerami v Jugoslaviji. Italijanska delegacija ne da popustiti za svoje prevelike zahteve. V ponedeljek je bila glavna razprava, v torek ugotovitev stališč, v sredo pa je bil odločilni dan. Včeraj se je razpravljalo o posredovalnih predlogih in zadnjih poizkusih za dosego sporazuma.

LDU, S. Margherita, 10. Agenzia Stefani poroča: Popoldnanska plenarna seja italijanskih in jugoslovanskih delegatov je trajala pet ur. Prvič se je udeležil seje tudi zapisnikar, da zabeleži današnje sklepe. V popolno zadovoljstvo Italije z zemljepisnega, kakor tudi vojaškega stališča se je odločilo o vprašanju jadranske meje, ki vsebuje tudi Snežnik in bo imela teritorialno zvezo z neodvisno državo Reko. Nato se je prešlo na razpravljanje o ostalih problemih, kar pa se je sprčo pozne ure odložilo na jutri dopoldne. Debatna na obeh straneh je bila zelo živahna.

USTANOVITEV AGRARNEGA SVETA.

Belgrad, 11. V ministrstvu za agrarno reformo je ustanovljen na podlagi naredb ministra za agrarno reformo poseben agrarni svet, ki bo izrekel svoje mnenje o vseh važnih vprašanjih. Kot člani tega sveta so določeni: 1. načelniki vseh oddelkov ministrstva; 2. zastopniki visokih gospodarskih šol v Zagrebu in Belgradu; 3. zastopniki kmetijskih združenj.

PRED STAVKO PRIVATNIH NAMEŠČENCEV V ZAGREBU.

Zagreb, 11. Zveza zasebnih nameštencev je imela včeraj posvetovalno, na katerem se je razpravljalo ali se proglasi stavka. Organizacija delodajalcev je odgovorila, da se na podlagi predložene spomenice ne more pogajati. Sklenilo se je, da se prvotni sklep o vstopu v stavko trenutno ne izvede in da se tozadevno sklenjanje odloži za 48 ur.

Odločitev.

Kocka je padla — jadransko vprašanje je rešeno. Rešeno seveda začasno. Kajti o definitivni rešitvi tega vprašanja še dolgo ne more biti govora.

Rešitev, katero je predlagala Italija in na katero je naša delegacija vsled sile razmer moral kristati, je rešitev v smislu italijanskega kapitalističnega imperializma. Italija je rešila dežela brez tujih lastnih dohodkov in virov premoženja, da bi mogla prehraniti svoje prebivalstvo. Zato si mora iskati pridobitvenih možnosti drugod. Najbolj je vgrla svoje oči na kolonije v Afriki. Ker le na tam doživela rešitev za neuspehom, zato si je poiskala točko najmanjšega odpora. To točko je našla na Balkanu. Balkan, oziroma Jugoslavija, je pokrajina, ki je danes notranje najmanj urejena in zato nima dovolj odprne sile, da bi se ustavila pohlepu po njenem blagu od tne strani.

Italija je pred vojno svojo industrijo prav leno razvila. Industrijo je morala razviti zato, da le dala svojim glavnim rezevzem kruha. Italijanska industrija je uvažala sicer vse za industrijo potrebne surovine od drvoval, premog iz Nemčije, les iz Avstrije, polfabrikate iz zapadnoevropskih držav, toda nizke delavske plače so italijanski industriji vendarje omogočevale ugoden razvoj. Danes je stvar drugačna. Surovine so redke in drage in treba je poiskati novih virov dohodkov.

Italija je gledala že pred svetovno vojno na Balkan. Gledala je bovale žume v Bosni in na ozemljno agrikulturo v Srbiji. Tam so tisti zakladni surovini, katere Italija tako želimo pridobiti. Tam jih je največ in najcenejši so.

Zato stremi Italija za tem, da pride do kolikor močnejše ugodne zveze z Balkanom. Laška kalkulacija je ta: Če dobimo mi na vzhodni obali jadranskega morja svoja oporišča v Dalmaciji, v Albaniji ali pa v Trstu notem bomo imeli v svojih rokah najkrajšo trgovsko pot od lastnih industrijskih središč na Balkan in za industrijo potrebne surovine bodo prihajale po najkrajši poti z Balkana k nam v Italijo. Tako si bomo zagotovili nad Balkanom svojo industrijsko hegemonijo in vrhli vsako konkurenco.

Prvi del te kalkulacije je danes za Italijo oživitoren: Svoja trgovska oporišča na vzhodni jadranski obali je Italija danes dobila. Vell'o vprašanje pa le, kako ho z drugim delom laškega načrta? Danes se tudi Balkan zaveja svoje gospodarske neodvisnosti in velikega pomena lastne industrije. Trgovska nota med Beogradom in Zagrebom Evropa so že danes mnogo bolj vladka kakor skop preko Adrije! Uresničenie drugega dela italijanske kalkulacije je torej zelo problematično in to je, kar nas vsaj nekoliko talaži.

Začasni sporazum z Italijo je na resen opomin na naše stranke, da se začne nekakšno holi brzoval za notranjo konsolidacijo države. Danes stremijo že skoraj dve leti na uideinjen in naša notranja ureditev stoji še zelo na tisti točki, kjer smo stali ob začetku. Naša notranja razkockanost in razdrapanost nam le škodovala največ. To je treba z resnobo uvideti in — priznati. Ko bi se bili mi vroli z vso silo na notranjo ureditev države in predvsem na ureditev pravice že od vsega začetka, bi si bili ohranili tudi naklonenost velikih sil, ki le v početku brez dvoma bila na naši strani. Še do danes in zaradi naše lastne notranje moči si Italija tudi ne bi bila upala nedar staviti takih pretiranih zahtev kot jih je. Če leži bolnik v postelji z groznico in se ves trese od notranje slabosti, mu vsak lahko vle-

če odelo s telesa. Seveda naš državniki in politiki so se izgovarjali, da na ureditev notranje uprave ni misliti dokler nimamo ugotovljenih državnih mej — in tako se je vrtila stvar v krogu brez konca: Dokler nismo uredili mej, ni dobrih državnih mej in dokler ni določenih mej, ni močnejše ureditve uprave. Kie tiči v tem »krogu« nanaka ni težko pogoditi: Upravo naj bi bili začeli reformirati tam, kjer so bile meje v naši oblasti in stvar bi bila popolnoma druga!

Zato mora biti prva briga in skrb vladajoče gospode, da se reformira naša državna uprava.

Dobra uprava pomenja za nas končno ozdravljeno iz vsega neznosnega nezadovoljstva, ki se je razširilo po naši državi in ki se od vseh tujih in domačih nasprotnikov naravnost neusmiljeno izkorišča za netenje plemenskega in verskega sovražstva. Čenrav zelo pozostojstvo na krivici! Na polju uprave imamo vsi grehov dovolj na vesti, kar nas je brez razlike plemena in ver. Onillega je dovolj ne samo v Beogradu, ampak tudi v Zagrebu in v Ljubljani! Tu ho treba prijeti z resnim delom in to le našteja naloga, ki čaka konstitucijo in še nekaj parlamentov, ki pridejo za njo. Na tezaia naloga pravimo: to na zato, ker nimamo sposobnih ljudi za vodstvo uprave: mi imamo dovolj manjmu-

lantov za »ekshibit« in »ekspedita« nimamo na incitativnih ljudi, ki znajo dati direktive. Tega na niso krivi ne Srbi, ne Hrvati, ne Slovenci, ampak krive o razmere, v katerih smo živeli pred vojno. Vsako obdolževanje Srbov ali Hrvatov ali Slovencev v tem oziru je odveč, ker smo v tem oziru revni vsi skupaj.

Vsled tega na ne smemo obupavati. Obup je danes zločin nad državo. Treba je eno: opredeliti resnici v obraz, priznati to kakršna je in potem gledati kako se bo dalo znatno notranje stanje države izboljšati. S plemenskim in verskim sovraštvom fotograf ne nač pa e solidnim delom zajedno.

Kadar bo dosežen ta cilj, potem bo na naš vnanji položaj vse drugačna: če bo nastal dosedanj kapitalistično imperialistični sistem v veljavi, še dolgo vrsto let, potem znači podpis na danes sklenjeni pogodbi novo vojno nanoved, ki čaka le, še na mobilizacijski proglas, pred ali slej čenrav čez 50 let: če na priide drugi sistem na vrsto, je mogoče tudi miren sporazum, seveda na drugačni podlagi, kot je sklenjen današnji. Mi kot socialisti si želimo drugo pot.

Ogledalo naših »demokratov«.

Neznačajnost naših pseudodemokratov je splošno znana. Oni ne poznajo nobenih načel, principov so im nepoznani, njih ideal je, kako bodo »što višje zaradili« in imeli proste roke. To so pravi pristni liberalci. Lepo sliko jugoslovanskih »demokratov« je nodel v tedenski reviji za politiko »Novi Evropa« v. dr. Mitkovič v članku »Skerličeva zastava«. Nač navedemo nekaj ostankov njegove kritike o demokratski stranki.

V vseh kulturnih deželah se stvarilo v političnem boju sporazum, koncesije in transakcije. Vstvarjanje nove države po svetovni volji z narodom raznih mentalitet ni hvalježno delo. Zahteva mnogo pameti, toleranco in mobilizacijo vseh sil.

Toda časih se store tudi nesramni kompromisi. Noben razumen človek ne bi smel zameriti demokratom njihov kompromis z radikalci Narodnim in Jugoslovanskim klubom v cilju, da se pride do čimprejšnje volitve v konstitucijo.

Medtem ni moč noben načelni kompromis s stranko, ki nima svojeag programa, ki se še ni jasno odločila za obliko državne ureditve, ki je vladala na Krfu 16 mes brez skupščine in zahtevala vobalno svoto na račun budčeta: ki se ni oprala solunskvega procesa, krfske špionaže, krvavega studentskega mitinga. Sanovičeve in Gluščeve zadeve, falsificirane kvortuma, ki uvala »ukaz zakone« in izvršuje zakonodamo vlast brez parlamenta: ki očividno baži pred volitvami in odločitvijo naroda: ki pusti da invalidi prosiačino, med tem ko njeni prvaki šteielo milione. Demokratska zajednica je kljub tem žalostnim in neovrženim delstvom sklenila sporazum z radikalno stranko, ona prestona svoje cilje, ubila vero v svobodno misel in hodočnost. »Kaj bi rekel Skerlič, ko bi videl svoje prijatelje danes v »obstrukciji, igri v »kalic«? Danes vbielo na vsa usta, da je ta in ta »omazan od popolne nerednosti« in »omazan kot žival«, da bi nam zintrai zatrlivali kako le to edini človek, s katerim se more delati. Danes izjavljajo, da je radikalna stranka »brezgrdelna masa lud« da bi zinturai svezel portfelje pod predsedstvom enega iz te množice...»

Ali je navađna slučajnost ali stvarna zmeda, da je v usodnih časih, katere preživljamo, v. Milenka Vesnić glavna figura krmir državne ladje? S kraljevim kumstvom le postali dekan radikalne diplomacije dosmrtni minister v Parizu. Stori le nerodno nepoštenosti, vsled katerih je že zdavnel izrubil tla v vsaki deželi, kjer se uvažuje državni svet in narodno dostojanstvo. Prvakom Demokratske zajednice je to dobro znano. Danes v. Vesnić kot predsednik vlade razdeljuje svojim včerajšnjim zasmehovalcem poslovna mesta resortnih ministrov.

Kam vodi tako tolmachenje politike? Kje so principi in politična poštenost. Mar to ge vodi k razočaranju ljudi in idej, uničevanju javne morale?

Potem govori o ponlžanju in prestonkih Demokratske zajednice. Prestonke navaša naslednje: »atenat na komunistično občinsko upravo vsled prazne formalnosti: osvoitev nazorov radikalne stranke o rešenju ustavnega vprašanja. Odreči konstituciji suverenost pomeni vzeiti narodu pravico, da sam stvori ustavo svoji državi, novoziti Krfsko deklaracijo in Ženevski nakt. Žrtvovati resnični princip prave demokracije ki imperativno zahteva da zavisi državna oblika od volje naroda.«

Zeorat smo navedli samo nekaj odstavkov kritike o demokratski stranki, katero je izrekel v. vek ki pripada buržuaznemu društvu, a ki ni strankar, temveč znanstvenik. Toda njegova kritika obseva samo politično stran ekonomske niti ne omenia. To je razumljivo. Komur pa je znano, kaj so povzročili naši demokrati 1918 l. kako sveto so stavili v svoji strankin program zahtevo po osemurnem delavniku, katerega so si po uresnienju svojili, češ to je naša zasluža, delavno ljudstvo, mi smo tvoji pravi zagovorniki — za hrbitom so se im smelali kot klerikalci. Kolikokrat smo mi trdili da je vlada izdala naredbo in zakon o osemurnem delavniku iz strahu pred jugoslovanskim delavstvom, a ne na incitativno demokratov. Oni so seveda to zavračali. Sedaj ko tova kaline, pa pravijo, da so v to bili pri-

„Ujedinjevalna“ seja komunistov in soc. dem. „levice“ v Mariboru.

(Prizor iz sedanjih časov.)

V ekstra-sobi gostilne pri „Rdečem Ježu“ v Mariboru je sedelo pet gospodov in sicer student Klemenčič, glavni sovjetski komisar za Slovenijo v Ljubljani, doktor Lemež, kraljevski komisar, od kraljevega želje vlade v Ljubljani, mladi lijebec, bivši sovjetski komisar v Trbovljah, bivši bolniškokoblagajniški komisar, profesor Ivan Fava in bivši c. kr. poročnik Tone Omamer. Nemirno so se ozirali proti vratom...

— Ali pa dolgo ni — vzdihnil je komisar Klemenčič.

— Potrpljenje, gospodje — ozglasil se je prof. I. Fava. — Pride: se je že kje zamudil Ve. da je važno.

In zopet je vse tako le nemirni pogledi proti vratom. Tone Omamer se naračno drži. Vidi se da ga teži ta svečani mir.

Kar se z vso navlico odpro vrata in Nachtigall in prisloni v sobo — Entschuldigen, Genossen — zamudil sem se — Servus, Habediere, Herr Klemenčič!

In že je sedel poleg Toneta Omamerja, ki se je malo odmaknil. Kraljevi komisar dr. Lemež se vzdigne:

— Sodrug! V imenu komunistične stranke Jugoslavije vas pozdravljam. Velika je naša naloga. Dosedaj krenko strnišne vrste mariborskega in štajerskega proletariata moramo razbiti. Ker smo doslej

kot komunisti številno preslabi. In samo s komunističnim imenom ne kaže uspeha — saj veste, da je zlasti Maribor preblizu Avstrije, kjer je delavstvo na celi črti odklonilo komuniste — zato je potreba, da se razgovorimo kako napravimo združitev med nami komunisti in med onimi, ki na zunanji radi več vzrokov ne morete biti komunisti v srcu pa veste, da ima naša stranka dosti denarja — predvsem — hočem reči dosti privlačne sile v vsakem oziru.

— Bravo! Bravo! — vzkliknla sta hkratu Tone Omamer in Nachtigall.

— Sodrug! Poidimo na delo in rešimo v obojno zadovoljnost našo težko nalogo.

Vstal je Nachtigall: Meine Herren Genossen! Die Marburger Proletariat grüsst sie alle miteinander. Hočem reči — jest Nachtigall vas vse pozdravljam in povem, da je doktor Lemež sain govoril. Ausgesprochen.

Prof. Ivan Fava je Nachtigalla pogledal z vsem respektom ter se ozrl napram Klemenčiču: češ, to je naše gore list.

Nastala je tišina... Tone Omamer je zakašljal in izpregovoril:

— Tovariši! Pozdravljam misel, ki je moja misel. Jaz samo tako mislim, kakor mislim. Sem nasprotnik socialpatriotov, ker... ker — pravzaprav iz več razlogov. Iz stvarnih in iz osebnih. Iz prvih zato, ker sem v službi socialpatriotov — torej sem proti njim kot mojim delodajalcem. Iz drugih, osebnih na zato ker se vodja socialpatriotov píše tudi za Toneta, namreč mislim Toneta

Kristana — potem se tudi glavni tabnik socialpatriotov imenuje Zvonimir kar je pravzaprav tudi Tone — ne jaz mislim, da tam kjer sem jaz Tone Omamer, ne more biti noben drug Tone. Ivan Milan, Pepe — to so lahko. Nisem nasprotnik ne Nachtigalla, ne Petriča, ker sta Peteta, na tudi druge Jožetov ne — ali Tone mi je odveč... Saj veste: kakor Julij Cezar: raie prvi v zadnji stranki kot drugi v Rimu. Tako je in nič drugače...

Mali Hlebec iz Trbovelj je kar usta odprl in se začudil.

— To je na duhovito!

Komisar Klemenčič se s svinčnikom potkal na čuho in izpregovoril:

— V imenu tretje Internacionalne. V imenu Zinovjeva in njegovih 23 točk. Konstatiram, da smo rešili našo nalogo. Uram da je proletariat zelene Štajerske zedinjen. Samo agitatorjev bo treba. Za denar poskrbi boljševiški konzulat. V tem oziru nič brige...

— To je haussohen! — vzklikne ves navdušen Nachtigall. Tone Omamer ga hvaležno pogleda...

Klemenčič na nadaljuje.

— Agitatorjev treba. Delo proti socialpatriotom ni tako lahko, ker so zavedni delavci. Ti ne grejo na lim Bartulovičem, Zorgom. Makucem ali Perdanom. Ti so samo za tiste, ki nič ne mislijo. Na Štajerskem je vse drugače.

— Herr Genosse Klemenčič — se oglasi Nachtigall — kar ohne Sorgen bodite. V Brunnendorfu, kjer sem jest, imamo še vse agitatorje, ki so takrat delali za Wastiana, da je prodal socialdem. Resel. Jib po-

znam, ker sem bil z njimi. Samo če je dosti: plink, plink... Geld rezert die Welt, Herr Genosse...

Prof. Ivan Fava je z izrazom velikega občudovanja zrl v Nachtigalla in globoko je zavzdihnil Tone Omamer pa je grizel spodnjo ustnico.

Klemenčič je nadaljeval: — Prav! To ho vaša stvar in naša stvar.

— Da, da — getrennt marschieren, vereint schlagen! — vzdiknil je Tone Omamer in se znaglasno ozrl okrog.

Mali Hlebec ga je spoštljivo pogledal.

Vstal je Ivan Fava.

— Pravzaprav nisem politik, sem samo to kar sem. Sem na to, kar vi hočete, ali na to kar drugi hočejo. Bi delal da sem to na čem ono in to in ono... Sem za disciplino. Pravzaprav na kakor hočete. Imam precej vpliva, sem pri stanovaniskem uradu in vi veste, da to ni karsibodi. Jaz se strinjam in ne oponiram. Sem za to ker je tako —

Kraljevski komisar dr. Lemež je vstal in rekel:

— Zaključnem važno konferenco. Ujedinjenje je izvršeno. Manifest prišemo in podpišemo tiste, ki so za to.

Nachtigall zakliče:

— Einverstanden! Hoch die Diktatur...

Tudi Hlebec iz Trbovelj je hotel zaklicati nekaj, na mu se glas zastal v grlu. Vzdihnil je samo:

— Ah, to le leno, samo, če bi bila še Rezi zraven...

Izjava.

Poziv g. komunistom!

V »Rdečem Praporu« z dne 27. oktobra t. l. se nahaja poročilo o ohranavi radi dogodkov, ki so se vršili ob časi železničarske stavke v Trbovljah, ki se je vršila dne 23. oktobra pred celiskim senatnim sodiščem tudi odstavek, ki zadene moio osebo, pravi namreč, da se je pri obravnavi razkrilal znani huiškač Balt, ki je bil ovaduh itd. Pozivam vas g. komunisti da mi dokazete, kdai sem huiškač in ovadal koga, ako ne storite tega, ste navadni lažnivci in obrekovalci. Da, nikiči ako bi bil hotel ovalati in razkriti vaše takratne namene bi bila javnost marskal izvedela o vaši lumparski politiki, ki se jo uvaniali takrat v revirih, da sem na prenečil vaše nakane, zapeliali delavstvo v nepremišljena delania si na štelem v čast ker sem s tem storil več dobrega delavstvu, kot vi vse svoje življenje.

Toraj, nikiči, ven z besedo in poveite, kar veste potem nai proletarijat sodi, kdo je huiškač, in zapehivec delavstva. Nisem hotel razkrivati tega javnosti, toda, ker vi hočete, eva me, homo videli kdo ho uvel, Jaz se ne bohim, ker sem vedno delal le to, kar je bilo v korist proletariatu, da pa nisem v vsem vsnel ste na bili vi kti... ker ste razbili enotnost delavstva in ste zanesli bratomorni boj med delavske vrste.

Izdatelj: Ivan Milnar
Odgovorni urednik: Jak Vehovec.

Mariborska eskomptna banka, Maribor,

Tegethoffova ulica 11

Podružnici: MURSKA SOBOTA in VELIKOVEC

prevzema denarne vloge in izvršuje vsakovrstne bančne posle
— pod najugodnejšimi pogoji. —

dobro ohranjena in omejena, rika ski stroj za vrezavanje vijakov na ceveh (Gewindschneidmaschine) je napredni. Naslov na polje v upravi Napreja.

Gostilna Debevec

Breg št. 20

se priporoča cenj. občinstvu. laborna pristna vina ter dobra kuhinja po zmernih cenah. Abonnement na hrano zelo nizko!

Mlad, inteligenten, sve uro na obrežen mož, zmožen slovenščine, s kego in nemškega jezika želi nastopiti mesta kot poimni spremljevalca. Gre tudi kot zastopnik pri večjem podjetju za tu in inozemstvo. Cenj. dopis naj se pošlje pod »Zanesljiva oseba« na upr. »Napreja«.

Denar, zavodi in kapitalisti pozori!

Iščem za takoj

13.700 K

kalere izplačam z 10% obresti v enem letu nazaj. Denar se nujno rabi za že upeljano podjetje. Cenj. dopise pod »Zanesljiva vrnitev« na upr. »Napreja«.

KAJO DELIC,

zlatar in draguljar

Ljubljana, Hliserjeva ul. 4

priporoča svojo

zlatarsko in draguljarsko delavnico

za nova dela in popravila vsake vrste, kakor tudi za pozlatovanje in posrebovanje. V zalogi ima zlatnine in srebrnine, poročne prstane po vsch vzorcih in merah, uhane i. t. d. Kupuje tudi zlato in srebro ter plačuje po najvišjih cenah, ali pa izmenjava za novo blago.

Obrtna banka v Ljubljani

Kongresni trg 4

Telefon št. 508. Štev. poštnega čeh. urada SHS 12.051

izvršuje vsa v bančno stroko spada oča opravila kar najkulantneje

Obrestuje vloge na knjižice in tekoči račun s

4%

od dne vloge do dne dviga.

POZOR!

Dospela je velika pošiljatev

raznih gumbov, igel, modnih stvari, vezenin, finih žlic, rincev za čevlje, zapon, toaletnih stvari, čevlarskih potrebščin, orodja i. t. d.

Najnižje cene na drobno in na debelo.

Za obilen obisk se priporoča tvrdka

JOS. PETELINC LJUBLJANA,

SV. PETRA NASIP ST. 7.

F. BRUMAT
LJUBLJANA

Manufaktura in tkanine.

Mestni trg 25.

Zopet

ogromno pošiljatev manufakture naravnost iz inozemstva je prejela, tvrdka R. Sternacki v telju. In sicer volne, celije, tkanine, etamna, batista za ženske obleke, sukna kamgarna in blazevine za moške obleke, belega in pisanega platna za vetilo, kloti, cvilje, robcev, svile in še mnogo raznega drugega blaga, katero se prodaja, z radi nakupa v velikanskim množinah po čudovito nizkih cenah. Kuzentega, vedno velika zaloga lastnega izveika sracj, predpisnikov, bluz, kiti, ženskih, možkih in fantovskih oblač, po zelo nizkih cenah. Čevli, žeraki, moški in otroški vedno v velikanski zbir, pristno ročno delo od lastnih čevljarjev.

Ilustrovani cenik zastoji!

Na debelo samo v 1. nadstropju

VELETRGOVINA R. STRMECKI

Razpošiljalna CELJE ST. 514, Slov. nija.

Poštni čekovni račun št. 10.552.

Telefon interurban št. 178.

Konsum. društvo za Slovenijo

sprejema v svojem hranilnem oddelku

hranilne vloge

in jih obrestuje po čistih

4%

Večje hranilne vloge (nad tisoč kron), katerih vlagatelji se obvežejo, da dvignejo zneske iz te vloge šele po polletni odpovedni dobi, obrestuje po čistih

4 1/2%

Za varnost hranilnih vlog jamči blagovna zaloga, ki znaša po polletni bilanci okrog 10 milijonov kron, društvena posestva, ki reprezentirajo vrednost nad 2 milijona kron, kakor tudi skladi, rezervni, deležni in dr.

Vloge sprejemajo in izplačujejo

vse podružnice Konsumnega društva za Slovenijo, ki so:

1. V Spodnji Šiški v Ljubljani.	13. Kranjska Gora.	25. Kamnik.
2. Na Glinceh pri Ljubljani.	14. Mojstrana.	26. Fragersko.
3. V Ljubljani, Bohoričeva ul.	15. Celje.	27. Križe pri Trzinu.
4. V Ljubljani, Sodna ulica.	16. Sočnanj.	28. Sv. Ana pri Trzinu.
5. V Ljubljani, Krakovski nasip	17. Guštanj, Koroško.	29. Gorje pri Biedu.
6. Rožna dolina (obč. Vič).	18. Prevalje.	30. Store pri Celju.
7. V Trzinu na Gorenškem.	19. Mežica.	31. Fala nad Mariborom.
8. Na Savi (obč. Jesenice) Gov.	20. Crna I.	32. Ruše nad Mariborom.
9. Na Jesenicah (pri Ferjani).	21. Crna II.	33. Pliherk, Koroško.
10. Koroška Bela-Javornik.	22. Maribor.	34. Rogaška Slatina.
11. Borovnica.	23. Litija.	35. Radeče-Zidanmost.
12. Radovljica.	24. St. Lovrene na Poh.	36. Poljane.

Se podrobnejša pojasnila podajajo zaupniki v navedenih podružnicah ali pa osrednja pisarna Konsumnega društva za Slovenijo, ki je v Ljubljani, Spod. šiška, Kolodvorska cesta 208.

Pisma naj se pošilja pod naslovom: Ljubljana, poštni predal 13.

Društvo ima na razpolago počitnice s katerimi zamorejo vložniki denarne pošiljate pošiljati tudi naravnost v osrednjo blagajno.

Sodrug!

Zadružniki!

Vlagajte svoje prihranke v lastno hranilnico!

Naročajte „NAPREJ“.